

Socialudvalget Socialministeren

Randers 26/3 2023

Indledning

Børneområdet mangler et rehabiliterende og habiliterende mål, med henblik på barnets bedste. Vi anerkender re- og habiliterende indsats når det kommer til ældre, fysisk sygdom, psykiske og somatiske tilstande. Der mangler udførelse af kvalitetsstandarder og regimer fra speciallægerne, så en re- og habiliterende indsats overfor børn strukturelt sker. I dag er det overladt til forældre og plejere, at sørge for barnets re- og habiliterende indsats når barnet har et handicap eller er blevet gjort til et socialt problem ved en tvangsfjernelse, inciteret af Lov om Udligning.

Rehabilitering

Serviceovens bestemmelser giver adgang til at kommunerne kan give en re- og habiliterende indsats til et hjemmeboende barn og til et anbragt barn med handicaps eller sociale udfordringer. Når det er ressourcebesparende at re- og habiliterer ældre, hvorfor anerkender kommunerne så ikke samme på børneområdet? I dag eksisterer et deterministisk syn på børn med handicaps og sociale udfordringer, og grundet den kulturelle overbevisning, så vokser udgifterne til det specialiserede socialområde kun, da børnene ikke gives en re- og habiliterende indsats. Det deterministiske syn på børn med handicaps og sociale udfordringer ude i kommunerne skyldes de økonomiske strukturer i Budgetloven og Lov om Udligning, der dikterer hvilken indsats et barn med handicaps og/eller sociale udfordringer modtager.

Hvad betyder det at habiliterer børn med handicaps?

At habiliterer betyder at erhverve sig nye kompetencer. Det kan være rullestolen, der gør det muligt for barnet uden ben, at kunne blive en del af en skoleklasse. Det kan være oprettelse af et klassetilbud med den taletræning af barnet med verbal dyspraksi, som er forudsætningen for at barnet kan blive i stand til indlæring. Den habiliterende indsats overfor børn med handicaps lægger vægt på barnets ressourcer og afhjælper så mange af de begrænsninger barnet kan afhjælpe ved indsatser og hjælpemidler. Denne tilgang er afgørende for barnets livskvalitet, som vi anerkender er vigtigt for ældre, men hvorfor anerkender vi ikke dette overfor børn med handicaps? Hvorfor har børn med handicaps ikke ret til og økonomisk sikring af deres livskvalitet?

Udover livskvaliteten for børn og familier at få en kvalitetssikret indsats til barnets handicaps og sociale udfordringer, så er det også rentabelt for samfundet at benytte de ressourcer børn med handicaps har at byde ind med. Det kan kun ske, hvis børn med handicaps får adgang til en habiliterende indsats. Kun sådan bliver børn til voksne, der bliver en del af det arbejdende folk. Det kræver i dag uddannelse, hvilket børn med handicaps og socialeudfordringer ikke har adgang til, grundet underfinansieringen af specialundervisning og manglende anerkendelse af ro til børn med sociale udfordringer.

Trænger kommunerne til en habiliterende indsats?

Når kommunerne i dag kun har fokus på at børn skal koste mindst mulig, så er dette fokus nedbrydende for det enkelte barn, både på kort, men også lang sigt. Det har vist sig ved, at siden Budgetlovens indførelse, er udgiften fra handicapområdet kun fået socialområdets udgifter til at stige hvert år, jf. Lov om Udligning. Kommunernes Landsforening medgiver at der bør gøres mere strukturelt for familierne ude i kommunerne, men når ministrene forhandler med sig selv på møde med KL, så sker der sjovt nok aldrig nogen ændring.

Det er nok nærmere Folketingets politikere der trænger til en habiliterende indsats, hvor synet på børn med handicaps og sociale udfordringer udvikles til, at det betaler sig at investere i børnene, så disse ikke bliver livslange udgifter i en anbringelse, da der grundet Lov om Udligning kun er råderum til anbringelser.

Før regnskab med jeres eugenetiske politik

Nu forrælsen og det eugenetiske fokus på anbringelser huserer på Christiansborg, med Karl Kristian Steincke i foyeren til Socialministeriet, så bør man begynde at opgøre udgiften til anbringelser isoleret, i stedet for at blande det samme med øvrige udgifter. Udgiften til anbringelser vokser nemlig hvert år, grundet Lov om Udligning, og majoriteten af de mange tusinde børn staten skader herved, bliver ikke en del af arbejdsstyrken, men vedbliver at være en udgift for os der betaler skat. En skat vi intet kan få ud af, hverken sundhedsmæssigt, rehabiliterende eller recovery-orienteret.

Forsorg anno 1923 vs. 2023

Når et barn er anbragt, så er barnet uden det vigtigste i barnets liv, nemlig barnets familie, som udgør barnets identitet og selvfølelse. Dette skyldes, at børn trives ved at føle sig elsket, værdsat og set. Når vi som samfund fratager et barn sit ophav og afvikler relationerne til barnets familie og netværk, så har vi også ansvar for at rehabiliterer barnet til at genoptage disse relationer, der er afgørende for barnets fremtid. Dette mål i barnets tarv bør være en del af Barnets Lov, da institutionaliseringen af barnet i dag ikke i sig selv udgør nogen bedring af barnets vilkår. Der bør føres uafhængige tilsyn med anbragte børns mistrivsel, så glorificeringen af at tvangsfjerne børn og invalidere børnene for altid ophører.

I dag foretages kun anbringelser af børn for at opnå udligning, som opnås når udgiften til en anbringelse af en families børn overstiger 830.000 kr. Om året, jf. Lov om Udligning. Herved kan kommunerne udvide deres velfærdsramme i kommunen, jf. Budgetloven, og afholde udgiften til børn med omkostningstunge handicaps udenom velfærdsrammen i Budgetloven. Da en anbringelse af et omsorgssvigtet barn ikke koster over 830.000 kr. Om året, så bliver disse børn ikke anbragt af kommunerne, da der ingen indtjening er for kommunerne, jf. Lov om Udligning.

Minimumsgrænsen for udligning gør, at det primært er børn med handicaps som bliver anbragt. Udvidelsen af velfærdsrammen gør, at børn med handicaps ikke bliver hjemgivet, men bliver fastholdt i deres handicaps, så kommunen kan bibeholde udvidelsen af velfærdsrammen. Når den unge anbragte fylder 18 år, så tabes majoriteten af de tidligere anbragte unge uden netværk eller relation til familien på gulvet. For ved det 18. år modtager kommunerne ikke længere udligning til indsatser til den unge tidligere anbragte.

Social sterilisering

Som om det ikke var nok at være blevet handlet med af sin kommune, som tidligere anbragt, så bliver tidligere anbragte også stigmatiseret når de selv får børn. Social sterilisering sker ved at anbragte børn får anbragt deres børn. Os forældre til anbragte børn skal have en § 50 undersøgelse fra bopælskommune, om kommunen vil tjene udligning på det barn vi venter. Den sociale sterilisering af os forældre til anbragte børn er til at få øje på. Den sociale sterilisering af os forældre til anbragte børn er lige til at flygte ud af landet på. Vi håber, at I skammer jer over jeres brændemærke på os forældre og vores børn, som I har gjort til statens børn, med vores børn som handelsvare.

Hvordan skal anbringelser kvalitetssikres?

Hvis vi vil rehabiliterer barnets bedste i relationen til familien, netværket og barnets handicap, så er vi nødt til at gøre det muligt for barnet at have anbringelser og samvær af høj kvalitet. Et omdrejningspunkt i at motivere borgere til rehabilitering er at lave en fælles plan. Borgerne bliver nemlig ikke motiveret af tvang. Når vi taler om re- og habilitering, så har vi fokus på ressourcer i

stedet for begrænsninger. Planen for re- og habilitering i anbringelsessager skal udfærdiges med børn og forældres samtykke. Der er f.eks. Intet re- eller habiliterende i overvåget samvær, men det er der i støttet samvær. Overvåget samvær er udelukkende at afbryde samvær ved overtrædelse af samværsvilkår, hvilket aldrig kan være re- eller habiliterende for hverken barnet eller forældrene.

Vi har tidligere fremsendt et forslag til at sikre børn med handicap en indsats, anbragte børns retssikkerhed og kvalitet i anbringelsen, jf. Klips skriv af 2/9 2020, som vi også har afholdt møde med socialordfører, Camilla Fabricius (S) om den 1/9 2020:

<https://www.ft.dk/samling/20191/almdele/sou/bilag/358/index.htm> Det vil koste langt mindre at sætte den relevante indsats ind overfor børn med handicaps, i stedet for at opbevare børn i anbringelser uden en relevant indsats, der blot gør barnet mere og mere omkostningstungt, desto større skade barnet tager af udeblivende relevant indsats under anbringelsen. Det er ikke kompliceret, svært eller kræver over 1000 siders lovændring, men kræver blot at kopiere hvordan re- og habilitering foregår på ældreområdet ude i kommunerne, og satse økonomisk herpå. Gør Folketingets partier ikke dette, så vokser udgiften kun.

Kan børn med handicaps rehabiliteres?

Ja, er det korte svar. Men den langt billigere rehabiliterende indsats udebliver, grundet manglende strukturel økonomisk prioritering, jf. Budgetloven. Den manglende økonomiske prioritering af den langt billigere rehabiliterende indsats i dag gør, at børn med handicaps ingen rehabiliterende indsats modtager, hverken før en anbringelse, under en anbringelse eller efter endt anbringelse ved det 18. år, da der efter det 18. år ingen udligning gives. Det kræver en national plan at turde investere i børn, med fokus på at lære barnet at mestre sit handicap, hvilket helt åbenlyst er det mest besparende, præcis som på ældreområdet.

Kan børn med sociale udfordringer rehabiliteres?

Ja, forældre med problemer kan udvikle sig. Mennesker ER ikke deres adfærd, diagnose eller livsvilkår. At der ikke er understøttet en rehabiliterende indsats i familier, for at støtte barnet i at være i sin familie, hvor det er elsket, er intet mindre end afstumpet politik. Det er afstumpet politik, at det primært er fattige enlige mødres børn, der bliver tvangsfjernet. Så er vi virkelig ikke nået videre end Sprogø-kvinderne.

Recovery

Recovery er en rehabiliterende indsats til børn og voksne med psykiatiske diagnoser. Recovery har som mål, at gøre barnet eller den voksne i stand til at varetage eget liv, med så stor en egen mestring som mulig. At vi i 2023 læser i vejledningen til Barnets Lov, at psykiatiske diagnoser i sig selv skal være begrundelse for tvangsbortadoption fra fødslen, udgør et fattigt menneskesyn og et lavt oplysningsniveau hos vores politikere på Christiansborg. 60 procent af danskere med diagnosen skizofreni lever helt almindelige liv med job, familie og medicin, jf. Landskampagnen En Af Os. Der findes recovery til mennesker med psykiske diagnoser i nogle Regioner i Danmark, men ikke alle.

Anbringelser mangler kvalitetsstandarder og specialregimer

Der er ingen kvalitetsstandarder for en rehabiliterende indsats inden en anbringelse af et barn med handicaps. Ingen fagligheder uddannes i at give den rette omsorg, indsats og anvende hjælpemidler til børn med handicaps og sociale udfordringer, som der er sikret på ældreområdet. Kommunerne kan i dag kvit og frit forvandle en handicapsag til en socialsag og score udligning, jf. Lov om udligning. Det er barnets bedste at anvende et rehabiliterende fokus på Barnets Lov, med henblik på at blive genforenet med familien og kunne leve værdigt med sit handicap. Det er ikke værdigt at blive handlet til statens ejendom, grundet Lov om Udligning.

Grundet indtjeningen på anbringelser, så bliver ingen handleplaner opfyldt af kommunerne, og handleplanerne går kun på opretholdelse af anbringelsen. Kvalitetsstandarden burde være, at anbringelsen skal følge specialregimet fra speciallægen, der har diagnosticeret barnets handicap. Opfylder den anbringende kommune ikke barnets specialregime, så skal barnet hjemgives, da anbringelsen strider med barnets tarv, og derved kun er nedbrydende for barnet.

Sammenfattende

Der bør skrives en re- og habiliterende tilgang ind i Barnets Lov. Der bør angives teams til at specialisere sig heri, som der er udviklet i kommunerne på ældreområdet. For at rykke på den deterministiske indstilling til børn med handicaps og sociale udfordringer, bør udligning tilføres hvad et barn med handicap i gennemsnit koster for en kommune. På ældreområdet anvendes 12 ugers rehabiliteringsforløb, men når et barn med handicap eller sociale udfordringer opstår i en kommune, så går der ikke engang 12 uger før indstillingen til Børn og Ungeudvalget tikker ind på bogermailen.

I fald der ikke bliver tilført udligning på handicapindsatser til hjemmeboende børn, så vil overgrebene på børn med handicaps og sociale udfordringer fortsætte. Det er langt billigere med den nødvendige indsats til børn med handicaps, end fastholdelse af handicappet, grundet udligning på anbringelser kun. Det er langt billigere med den sociale indsats overfor et barn med sociale udfordringer,

Venlig hilsen

Kristina Kiettelmann Jensen

Forperson for Klip – Forældre til anbragte børn

